

EPERJESI LAPOK

Sárosmege s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

AZ „EPERJESI SZÉCHENYI-KÖR” ÉS A „SÁROSMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET” KÖZLÖNYE.

Szerkesztői iroda: Megyeház. Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.	Megjelen: minden vasárnap. Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve: Egy évre 5 frt — kr. Félévre 2 „ 50 „ Negyedévre 1 „ 25 „	Hirdetési díj: háromhasabos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb. Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 krajczár. Nyilttér minden sor 10 kr.
Kiadóhivatal: Az EPERJESI NÉPBANK helyiségeiben, főutca 2 ik sz. a.		

Viczinális utaink.

II.

Lapunk mult számában azon szerény véleményünknek adtuk kifejezést, hogy viczinális utaink kiépítése talán azért halad oly apró léptekkel, mert nincsen még erre vonatkozó szabályrendeletünk.

Jelen alkalommal ezen — már számos törvényhatóság által meghozott — szabályrendeletet akarjuk megvizsgálni t. közönségével megismertetni, hogy emígyen belátva annak helyes és üdvös voltát, mi is mihamarább hasonlóhozunk.

„A viczinális utak építése s fentartásáról és a viczinális közmunkáról” szóló szabályrendeletet legtöbb törvényhatóságnál a viczinális közmunkakötelezettséget a megyei közmunkatartozás alapján annak felében állapította meg. Az utak kiépítésénél az ellenőrzést minden községesoporthoz a viczinális utabizottság teljesíti, mely akként alakul, hogy minden egyes község képviselőtestülete a község lakosai közül két bizottsági tagot választ s az egy csoportba tartozó községek képviselőtestületei által ekként megválasztott bizottsági tagok együtt képezik az illető csoportnak utabizottságát. Ha pedig egyes község viczinális közmunka-ereje több csoport közt oszlik meg, a két bizottsági tag a községet minden csoportban képviseli. Eme utabizottságok elnökeit, az illető járási szolgabíró javaslatára a közig. bizottság nevezné ki.

Ezen utabizottságok választják aztán az utfelügyelőket, kiknek kötelessége a közmunka-összeírást ellenőrizni, a természetben ledolgozandó közmunkaerőről, ugyszint a befizetett váltásdíjakról naplót vezetni stb. A szabályrendelet az utfelügyelők díjazását a teljesen járhatóvá tett, vagy kiépített utzakoknak az utabizottság által megállapított összes hossza szerint, folyó méterenkint és évenkint 3—5 krig állapítja meg.

Az utabizottságok pedig kötelessége volna a kiépítendő utzakokról terveket és költségvetéseket készíteni, a munkát vezetni, szóval az utfelügyelőket működésükben tanácsal és utmutatással támogatni.

Ezenkívül meghatározza a rendelet a pénzkezelést, az utabizottságok rendes ülésének hatáskörét, a közmunka megváltásának módját, a viczinális közmunka-tartozás összeírását stb.

Ez volna dióhéjban a fontos szabályrendelet

tartalma, mely már igen sok vármegyét ajándékozott meg jókarban lévő, kiépített viczinális utakkal.

Ismételve felhívjuk a törvényhatóság figyelmét e szabályrendelet nagy fontosságára s meg vagyunk győződve, hogy az intéző körök maguk is belátják annak hiányát, miért is erősen azon lesznek, hogy e hiány mihamarább pótolassék egy, a viczinális utak kiépítése érdekében hozott szabályrendelettel.

Demokratikus tótjaink.

Mennyit tanácskoztak, enquettiroztak úgy a megyékben, mint a fővárosban az Amerikába való kivándorlás okairól, nemkülönben megakadályozásának módjairól. Az ok kieseléséhez nem sok tudomány kellett, me monda azt a legegységűbb falusi bíró is, de a kivándorlás megakadályozhatása még most is az a kemény dió, melyet feltörni sehogyszem tudnak. Pedig a kivándorlás nemcsak azért káros hatású az országra nézve, mivel tekintélyes munkaerőt fosztja meg azt, de főleg azért, mivel műveletlen, buta népünk igen furesa elvekkel szaturáltan tér vissza hazájába.

Azok, kik a talusi nép között mozognak, máris tapasztalják annak vészes hatását! Hatóságainknak, kik többnyire összetett kezekkel, de általában tehetetlenül nézik a baj terjedését, segítségére akar jönni a washingtoni kormány, mely legújabb időben minden európaít, amint New-Yorkban a hajóból ki akar szállani, megvizsgál; és csak azon esetben engedni a yankék földjére lépni, ha eléggé egészségesnek találattott, s annyi pénznek birtokában van, hogy egyideig — míg tudniillik munkát kap — sajátjából ki tudjon élni.

De ezen intézkedés csak félrendszerű, különösen reánk nézve: azért a „fehér ház” új ura Cleveland, igen okosan fogja tenni s egyszersmind minket is halálra lekötelezni, ha minélelőbb valószínűleg meg a kiáltványában felemlített azon eszmét, melynek értelmében csak azon európaínak lesz szabad lábát az új világrészre tenni, ha véglegesen le akar ott telepedni, vagyis amerikai polgárrá lennie s ennek következtében a hazájába való visszatérés gondolatáról végleg lemondandó.

Kétséget sem szenved, hogy ezen intézkedés különösen a mi kivándorlottjaink ellen van intézve, kik majdnem kivétel nélkül az amerikai dollárokkal megrakodtan térnek vissza ócska hazájukba.

A derek yankék kezdik a mi „hungarian”-jainkat ki nem állani, a min mi — kik tótjainkat igen jól ismerjük — egy esőpöppet sem fogunk esodálkozni. Bátran és minden lelkiismereti furdalás nélkül ki lehet mondani, hogy a mi népünk félbarbár. Eletmódja, viselkedése, egész megjelenése igen visszaszítón hat nemcsak a szabad amerikaiakra, hanem minden más nemzetbelire nézve is!

Tótjaink az amerikaiakat kitérjék minden munkából: a legerhesebb, legveszélyesebb munkára vállalkoznak sokkal kisebb bérért, mint ezt a többi amerikai megtenni akarná. Az így megszerzett pénztől pedig semmiképp sem akar megválni, később a legalvalóbb eledellel táplálkozni: a szabad ég alatt, vagy pedig csakis állatoknak szánt helyiségekben lakni, csakhogy pénzt kímélje, a mely körülmény okvetlenül munkástársainak megvetését, gyűlöletét okozza. Van egy ezikk, melyért tótunk Amerikában is szívesen vetné oda keservesen megszerzett és megtakarított garasát, de abban megint ő akadályoztatik meg, s ez a ezikk — az általa imádott pálinka. Hogy a dolog, különösen ez utóbb említett körülményre nézve, úgy áll, arról meggyőződhetik mindenki, a ki a hazatért amerikaiat megfigyeli. Minden munka nélkül addig iszik, míg egész keresményét, vagy legalább annak legnagyobb részét el nem harácsolja. Nincs olyan szent dolog, melyre a tót paraszt oly lelkesülten tudna áldozni, mint a butító pálinkára.

E napokban tért vissza Amerikából egy parasztunk, a ki mástél évvel ezelőtt oda vándorolt ki, de ugyanabban a ruhában, ugyanazzal a szénporral befeketített arccal, a melylyel ott az ocaanon túl pár héttel ezelőtt a szénaknából bújt ki. No, ha a műveltség egyik ismerve a szappan mily mennyiségének felhasználása, akkor ugyan mily foku műveltséggel bírt a mi megmosható szerezseünk! Csoda-e, ha az Egyesült Államok kormányai ugyanazzal a jó szemmel kezdik nézni a mi parasztjainkat, mint pár évvel ezelőtt a „mennyei birodalom” ezopfos fiait?

És uram fia! ugyanezen félig állat, félig ember, félig lény azt merte egyik, papját megsüvegelő társának sokak hallatára mondani: „Miért köszön neki, emelje ő kalapját előttem, te nagyobb úr vagy, mint ő, mert ő csak szolgád!” S így gondolkodik már a szabad Amerikából visszatért, azelőtt igen alázatos tót paraszt.

Komolyabban kellene a kivándorlás megaka-

TÁRCZA.

Búcsu

A jóságos nagy Istenünk
Bocsásson meg a mit tettem,
Vagy ha nekem meg nem bocsát
Hogy én hozzád hűtlen lettem:
Adjon nyugtot legalább hát
Eltaposott hű szivednek
És ne dobjon azok közé
A kik itten csak szenvednek

Legyek én csak, a kit lassan
Megöl a bú és a bánat,
Legyek én csak, ki epedjek
Hasztalanul te utánad.
Csak énnekem jusson itten
A fájdalom télt pohara,
Csak lelkemen zúgjon végig
Az önvádnak zord vihara.

Életpályád az enyémtől
Elágazik, messze megyen.
A jóságos nagy Istennek
Órzd szeme rajta legyen.
Szálljon szegény búis lelkedre
Minélelőbb a nyugalom
S legyen nevem te előtted
Csak egy muló gonosz álom.

A ki Kossuth Lajosért rajong.

— Louis Dépret vázlatja. —

(Franciaiából.)

Jane! Az nem a te hibád szép miss, hogy én nem vagyok népfelszabadító!

„Jane!” Ezt a nevet nem fogjátok az időnkben megjelent politikai emlékiratokban feltalálni. Ez a név esupán ama számtalan levélben létezik, melyeket én annak idejében egy jó barátomhoz intéztem volt, ki az utolsó őszszel meghalt. Nem tudom, miként jutott özevényének eszébe, hogy azokat a leveleket nekem visszaküldje? Midőn visszakérült leveleimet újból átolvastam, egy órára — életem egyik legszebb s legkülönösebb emlékei jutottak eszembe.

Ami levelek minden egyes sorából ez a név beszélt hozzám: „Jane!”

* * *

Tizenhét éves s még néhány hónapos valék, midőn a bölcsészeti tanfolyamot bevégeztem. Albert nagybátyám, ki egyszersmind gyámom is volt, egyik barátjához doktor Williams-hez, Anglia egyik legszebb s legrégibb kastélyába küldött.

Mily hirtelen helyzetváltoztatás is volt az! Reggeltől estig még Albert bácsi bölcs tanácsait hallgattam Franciaországban, másnap már — egy viharos éj után, melyet a tengeren töltöttem — a hajnal rózsás világításánál a pompás fehér partok rajzolódtak szemeim elé.

Boldogságom reményei és sejtelméinek tengerárjával szálltam ki e partokra, melyeknek történeti eseményei és legendáinak phantomjai megröhták lelkemet. Egy teljes évig maradtam e lyrikus hangulatban. Az új otthonomban töltött idő

alatt, a legmerészebb távlovaglások az egyhangu, szelid theaestélyekkel váltakoztak. Kis ponnym! Kedves cimborám, lelkem egyetlen meghitt barátja e ragyogó ég alatt, éltető reggeli sétáimnak hű társa, fényes és nagyszerű terveimnek bizalmasa, hazám költészete iránt táplált rajongásom tanuja hol vagy te? Hol vagy ifjuságom! Hol vagytok vakmerő kísérleteim, vérmes reményeim! Azt hittem akkor, hogy örökké fogok élni; lelkem abban a hasonlíthatatlan erdőben bolyongott mindig, melyet mindennap meglátogattam Lamartine, Hugo, Musset, Byron — és egyszer Jane társaságában.

Jane tizenhét éves, szép, fiatal leányka volt, karesu és üde; gyönyörű fejét barna hajfirtók körítették. Bátor és okos tekintete inkább erős, mint gyöngéd lélekre engedett következtetni. Be lettem mutatva anyjának, egy dúsgazdag polgári nőnek, ki különös ellenszenvvel viselkedett a mormonok iránt. Ez az asszony engem nagyon relatív figyelemben részesített. Nem voltam neki elég magas s az orrom sem tetszett neki; de én azért felajánltam neki szolgáltatatomat, hogy majd a francia nyelvben tökéletesítem.

Második látogatásom alkalmával Jane — mialatt theasészemet tele töltötte — Magyarországra felől tudakozódott tőlem és midőn a következő napok egyikén egyedül találtam, üde szépségétől elragadtatva, esküvel és sóhajjal ajkaimon szólni akartam, ő letette kezéből a „Times” egyik számát és azt a kérdést intézte hozzám:

— Ismeri ön Kossuth Lajost?
— Ismerem hát — legalább neve után. De miért kérdezi?

Különös kérdés!
— Jól van. Meglátjuk. Várjon egy kissé. Szeretnék meggyőződni, mennyire van már nyelvünkkel.

dályozásához fogni, míg késő nem lesz! Csak örülhetünk Cleveland elnök kiáltványának, hisz' ő ezzel csak hatóságaink kezére játszik. Vagy ne mehesse oda a mi parasztunk, vagy ha ott van már, maradjon ott, itthon már mi hasznát sem vehetjük többé!

A sárosmegyei kiállítók figyelmébe.

A budapesti ált. kiállítás országos bizottsága a kerületi és a helyi bizottságokhoz a következő átiratot intézte:

„Számos, különösen vidéki és kis-iparos kiállító visszalépését azzal indokolja, hogy a tárgyak rendezéseért, gondozásáért és tisztántartásáért kívánt díjak azok értékével arányban nem állanak és igen sok oldalról panasz emeltetett, hogy a kiállítási ügynökök a felek képviseléseit túlmagas díjakat követelnek.

Mint hogy a kiállítási hivatal az általános szabályzat értelmében a tárgyak elrendezését és gondozását csupán az önköltségek felszámítása mellett vállalja magára, a kiállítók pedig képviselőket legezelszerűben a hivatalos elárúró irodára bízhatják, felkérjük a tek. helyi bizottságot, hogy a kiállítókat ezen körülményekre figyelmeztetni s velük azt is közölni sziveskedjék, hogy képviseltetésüket ügynökökre bízni nem tartoznak és hogy a kiállítási hivatal ügynököket a kiállítóknak egyáltalán nem ajánlott; felkérjük továbbá, hogy saját hatáskörében működjenek közre, miszerint a kiállítók minden zaklatástól megóvassanak és netalán visszaéléseknek idejekorán eleje vétessek.

A budapesti orsz. kiállításnál használandó ezimtblákra vonatkozólag a kiállítás orsz. bizottságának elnöke valamennyi kerületi bizottsághoz a következő felhívást intézte:

A kiállításnál használandó ezimtblákra vonatkozólag a következő határozatok szolgálnak irányadással:

1. Mindazon kiállítók részére, kiknek tárgyai bizottsági szekrényben vagy állványon helyeztetnek el, ezimtblákat azok költségén az orsz. bizottság fog készíttetni. Ezen ezimtblákon a kiállító neve, illetőleg ezége és lakhelye tüntetendő fel.

A bizottság által készített ezimtblák a szekrények külsejének és méreteinek megfelelőleg részben bádagra festve, részben fekete cartonon zománcz írással állítatnak elő.

Ezen ezimtblák $\frac{1}{2}$ m. nagyságig, nagyságukhoz képest 1 frt 20 krajczárba, a $\frac{1}{2}$ méternél nagyobb ezimtblák 1 m. nagyságig 1—2 frtba, a nagyobbak aránylagosan többé kerülnek s a kiállítóknak a tényleges előállítás költség megtérítése mellett rendelkezésre boesáttatnak.

2. Azon kiállítók, kik nem bizottsági szekrényben állítanak ki, ezimtbláikról magok tartoznak gondoskodni.

A mennyiben a ezimtbla a kiállító által készíttetett, saját szekrény-szerkezetének képezi alkatrészét, korlátozás alá nem esik. A mennyiben azonban a ezimtbla egészen önállóan készíttetik, annak hosszúsága az engedélyezett terület hosszúsága által korlátoztatik s ezenkívül a gépesarnokban 5 m. hosszúságot, a többi csarnokokban pedig 2 m. hosszúságot semmi esetre meg nem haladhat. A 3 méternél rövidebb ezimtblák szélessége $\frac{1}{3}$ -ad, a 3 méternél nagyobb ezimtbláké pedig legfeljebb a hosszúság $\frac{1}{5}$ része lehet.

A ezimtblák színezése a kiállítók tetszésére bízatik, ríktó vagy szemsértő színek összeállítására azonban meg nem engedtetik. A kiállítási hivatal

Ezzel átnyújtá nekem a „Times“ említett példányát s felkért, hogy olvassam el előtte a levelezési rovatból a Pestről keltezett levelet.

Meglehetősen olvashattam, — legalább azt hiszem — mert Jane ki nem nevetett. Midőn az olvasással kész lettem, ajkairól ez a kiáltás röp-pent el:

— O! dear!

A mi szörül-szóra annyit tesz: „Oh drága!”

A vér felszökött arczomba s már azon tanakodtam magamban, ne boruljak-e lábaihoz. Később tudtam meg csak, hogy az az „O dear!“ néha azt is jelenti, hogy: „Lám, lám!”

E naptól kezdve viszonyunk mindinkább bensőbbé lön. „Magyarország“ volt a kötelék, mely minket bizalmasan összefűzött. Jane mást nem szeretett — tehát csak engem szeretetett, az magától értetődik. A titkos összejövetelek, a ezimtblák, az egyetértő lelkek legbensőbből fakadt sóhajok nemsokára megtanítottak minket arra, hogy a kisebb nemzetek felett zsarnokoskodó hatalmas államok ellen berzenkedjék. . . A katasztrófa kikerülhetetlen volt.

Azért is egy napon megírtam nagybátyámnak, miszerint daczára jóságának, melylyel engem napról-napra elhalmozott, ő már csak a második helyet foglalja el szívében. Az első hely azt illeti, ki lelketem felrázta tespedéséből, ki megtanított az elnyomottak sorsa iránt — és a halhatatlan Kossuth Lajosért lelkesedni. Ezen loyális nyilatkozatomra azt felelte nagybátyám: „Kedves öcsém, te ura vagy szívednek . . . hanem vannak dolgok, (és a barátság is ezekhez tartozik) melyek csak hosszabb idő múlva szoktak megérni.”

Májusban történt. A természet teljes diszében pompázott, a madarak vígan enyelegtek ama fák

fel van jogosítva a meg nem felelő ezimtblákat visszautasítani.

Azon kiállítók, kik valamely jelvény vagy ezimer használatára vannak feljogosítva, ezeknek készíttetéséről maguk tartoznak gondoskodni még azon esetre is, ha ezimtblájukat az 1. pont értelmében az orsz. bizottság készítteti.

4. A ezimtblák csak magyar felirattal látatnak el.

5. Az egyöntetűség megóvása ezéjjából figyelmeztetnek a kiállítók, hogy az orsz. bizottság a ezimtblákat a következő ezégeknél rendeli meg. Bádagra festett ezimtblákat készít:

1. Knopp és Steiner (Budapest, O-utca 12. sz.) 2. Knopp és Veith (Mária-Valéria utca) 3. Fridrik Lajos (IV. ker. Petőfi-tér). 4. Bruchsteiner és társa (VI. Sugárút 50. sz.).

Fekete cartonon zománcz írással ezimtblák Lengyel Lipót műtermében (V. Harminezad-utca 3.) állítatnak elő.

* * *

K i v o n a t.

1. §. A kiállítási örszemélyzet hivatva van egyrészt a kiállítás tárgyait átvenni, kicsomagolni, elhelyezni, jegyzékbe venni, tisztítani, a kiállítás tartama alatt őrizni és a kiállítás befejezte után becsomagolni stb.

14. §. A felügyelő vagy helyettes minden csoport, ládát vagy kiállítási tárgyat, mely a csoport színeit és számát mutató ragjegygyel el van látva, vagy a csoportkönyv tartalma szerint az ő csoportjába tartozik, a vasúti állomástól vagy a postától, vagy végre a személyesen jelentkező kiállítótól átveszi és a csarnoknak illető helyére viteti s ott a kiállító vagy annak megbízottja vagy a csoportbiztos vagy végül az igazgatóság által e végből kirendelt hivatalnok jelenlétében, kicsomagoltatja, az állványokra és szekrényekbe elhelyezteteti, minden egyes tárgyat a beküldött árnyjegyzék szerint a csoport-lajstromba bevezet, az üres ládákat és tartályokat pedig legkésőbb ugyanazon nap este a csarnokból elviteti.

Az eperjesi helyi bizottság nevében.

M é h e l y N á n d o r,

h. bizotts. jegyző.

Kis-szebeni állapotok.

Kis-Szeben, 1885. márcz. 30-án.

T. szerkesztő ur!

Becsen lapjának f. é. 13. számában „Kis-szebeni állapotok“ című értesítésben egyes, a valóságnak meg nem felelő, sőt azzal homlokégyenest ellenkező állítások foglaltatván, tisztelettel alólirott, mint az értesítésben hangsúlyozott öreg magisztrátus — korra nézve 33 éves tagja s kis városunknak 8 éves tisztviselője (ezen öreg magisztrátusnál a főorvos 32 éves, a pénztárnok 34 éves és az ellenőr s egyuttal városi közgyám és árpapénztárnok 34 éves) nem állhatom meg úgy az öreg magisztrátus, mint saját csekélységem reputációj, s az olvasó közönség felvilágosítása okéért cikkirő ural szemben következő szíves beiktatására kérem fela t. szerkesztő urat.

Igaz, hogy nagy hiányt érezünk egy kised-óvodának kis városunkban, ezt érzí igen jól az öreg magisztrátus is s ép azért nem rajta mulik annak mielőbbi életbeléptetése, mert ha a t. cikkirő ur, ki biztos tudomással városi kép-

lombjai között, melyek egykor Shakespeart látták álmodozni. Az ifjuság ünnepe volt az, mely még a nyolczvan éves szíveket is meleggelt töltötte be.

Egy reggel különös vakmerőségre vetemedtem. Megesőköltam Jane homlokát és ő a helyett, hogy megharagudott volna, azt mondta:

— Ma este hat órakor várjon rám a parkban.

És a mondott időben karba-kart öltve haladtunk be messze, messze az erdőbe. Oh emlékezet! Ő el nem fordítá arczát. . . A félénk özek bambán tekintettek reánk. Jane álmodozott és úgy látszik, diés-hymuszt várt tőlem.

En tehát elkezdtem:

— O fény! Oh illat és te összhang —

Hideg tekintettel találok szemeim, egy tekintettel, mely oly éles és oly hideg volt, mint az aczélpenge.

— Raymond, önnök ma este el kell utaznia.

Nem, nem, nem . . . szerelem, véghetetlen szerelem volt az, de oly ártatlan. . .

— Hasonlíthatatlan szép Jane! kezdtem ismét, tovább nem rejtegethetem kegyed előtt, hogy én csupán tizenkét frank birtokában vagyok.

— Az több, mint a mennyire szüksége van, hogy Londonba utazzék. Ott aztán beszélhet veled, láthatja őt s kijelenti előtte, hogy mi szolgálátára állunk!

Ó t látni — de kit? Felesleges kérdés volt önmagamhoz. Jól tudtam, hogy nem a gretna-greeni kovácsról van szó, hanem eszményi hősről: Kossuthról.

Parbleu!

Oh kedves első légyottom! . . . A források mormolása édes dalnak tetszett, a szél halknak sugdosott a fák leveleivel, a madarak vígan hímblóztak az ágakon. . .

viselő, ezen nemes intézményt illetőleg eddig történetéről kötelességszerűleg tudomással bírna. Bizonyára nem lenne ez ügyben az állítólag öreg magisztrátus irányában így elkeseredve, mert hiszen ezen öreg magisztrátus a Sárosmegyében magyarosítást és népnevelést terjesztő egyesület felhívására a városi képviselőtestület előtt azt eszközölte ki, hogy a kised-óvoda javára 200 frtnyi évi segély, a szükséges hely, valamint az azon felállítandó óvodai épület s annak fűtése és világítása a városi házi-pénztár terhére esik. Hogy ezen óvoda javára városi pótlék vagy állami segély szolgálna, kereken tagadom s a t. cikkirő s egyszerű városi képviselő ur utbaigazítására felhozom, hogy ezen 5% pótlék s az abból kifolyó 867 frtnyi, a nagyméltóságú vallás és közoktatási miniszterium által engedélyezett állami segély az 1868. évi XXXVIII. t. cz. 35 és 43. §§-ai eredménye és kizárólag a községi iskola fenntartására szolgál. A törvény e részbeni világos intézkedését csak a törvényhozás változtathatja meg s mi nagyon sajnáljuk, hogy a t. cikkirő és városi képviselő ur e tekintetben másképp gondolkozik és ezen gondolkodásából kifolyó kívánalma érvényesülésre nem jöhet.

Az óvodára rendezendő sorsjátékot illetőleg felhozottakat felvilágosítás és az öreg magisztrátus helyes eljárásának igazolása végett megjegyzem, hogy hiszen ezen öreg magisztrátus volt épen az, ki a sorsjáték tárgyában a t. cikkirő s városi képviselő elvtársai által beadott indítvány elfogadásával a sorsjáték rendezését a városi képviselőtestülettel is elfogadtatta, és hogy miután ezen sorsjátékra nézve a további intézkedéseket megtenni ugyanesak a t. cikkirő ur és elvtársai (kik között nem tagadom magam is helyt foglalom) hatalmaztattak fel a városi képviselőtestület által, épen cikkirő és városi képviselő ur volt az, ki az öreg magisztrátus befolyását ezen intézkedésekben egészen kizárni vélte, mely véleménye s illetve indítványa el is fogadtatván, ez úgy az öreg magisztrátus hatáskörén kívül, a cikkirő urnál alszik esedesen.

A helybeli állítólagosan jogosult serfőző társulat (képeleti kiváltsággal felruházott 80 városi ház) által elhasznált szesz- és pálinkamérésről illetőleg, cikkirő ur által felhozottakat nagy részben osztom, mert nem tagadom, magam voltam az, ki ezen ügyet a sírokai „Közöny“ 1884. évi 14 és 15. számaiban, eredeti királyi kiváltságlevelek egész tartalmának közlésével élesen szelöltetem s a város mint földes ur, kizárólagos italmérsi jogát (hova egy érvényben lévő kuriai döntvény szerint a serfőzés is tartozik) minden bitorlás ellen hathatósan védelmeztem; magam voltam az, ki, mint megbízott közeg, ezen állítólagosan jogosult serfőzőtársulat által a város tulajdonát képező majorsági telepen jogtalanul nyitott pálinkamérést beszünttettem s a 8 frtnyi II-odfokulag is helybenhagyott bírságolásban részt vettem. Osztom a cikkirő urnak ezen társulatot illető nézeteit még azért is, mert az ügyet tisztázni a városra nézve égető szükségesnek tartom. Az öreg magisztrátust e tekintetben hiba nem terheli, mert ezen, jelenleg a város anyagi érdekeit oly nagyon esorbitó állapotnak oka nem a mostani, hanem az 1835—44. évi öreg érdekelt magisztrátus haszonleső önkényes, jobban mondva zsarnok eljárásában keresendő. E tekintetben a városi ügyész is a társulat állítólagos jogait, tagadó véleményét nyújtott be, az ügy fontosságánál fogva azonban annak közgyűlési tárgyalásához szakképzett előkészület kívántatik.

Gyöngéd viszonyunk utóbbi programmpontja elszédített. Egyébiránt megígertem, hogy elutazom: és el is utaztam, ha nem is még az este, de másnap már Londonban voltam.

Ő a Regent-Park közelében lakott. Pusztán ajtajának látása is megfélemlített. Hogy ajánljam én fel neki szolgálatainkat, tizenegy franc-kal zsemben? De mégis beléptem; mily gyönyör volt hallanom: nines otthon!

E pontban megnyugodva, több mint egy félóraig az ő utcajában sétálgattam, aztán betértem egy olvasó terembe s egy levelet irtam hozzá, egy oly levelet, melyről semmiféle epitheton nem nyújthat fogalmat. . . ezt elvégezve, visszatértem oda, a honnan jöttem.

A hirneves férfi válasza érdekesített. Néhány udvarias s igen okos sort intézett hozzám, a mi azonban nem akadályozta Janet abban, hogy engem meg ne vessen. . . En tehát nem láttam őt — ő tehát csatlakozott bennem — én áruló lettem!

* * *

A kis leány aztán arról álmodozott, hogy ő maga fogja a nagy magyar diktátort felkeresni; később azonban férjhez ment, ő a büszke, a bátor teremtés férjhez ment egy Bond-streeti élelemkereskedőhöz, én pedig visszatértem Franciaországba. Túlérzékeny természetem most is meg van és a coelibátus angyala még nem sóhajt, hogy kiléptem volna zászlaja alól. Tíz év folyt le azóta — mit mondok?! tiz évszázad!

Ford. Ladomérszky Gyula.

A t. ezikkiró ur által, a városi ügyek zökkenő menetét illetőleg felhozottakat csak azzal igazítom, hogy Kis-Szeben egy népességi, mint anyagi szempontokból véve nem azon város, hol az ügyek gözerével intézethetnének el; megfelel azok elintézése az eddigi szélesebb parlamentáris rendszer mellett is az itteni szerényebb követelményeknek s ha imitt-amott a közgyűléseken egy kissé zajosabb jelenetek fordulnak elő, azok rövid idő elmúltával békés jellegben mosódnak el, különben a rendellenességek megtorlásáról az 1871. évi XVIII. t.-ez. 62. §-a gondoskodik s ezen §-t mennél ritkábban kérnök mindnyájan alkalmazni.

Czikkirónak többi állításairól majd a jövő számban.

Különfélék.

Áthelyezés. Az eperjesi kir. törvényszékhez a néhai Iványi István helyére, Kádas Miklós, gálzsesi kir. járásbíró helyettesített át. Simsaymer Ö. itteni postatiszt pedig a saját kérelmére a kassai kir. postaisztagtársasághoz lett áthelyezve.

Kinevezések. Besztercey István, volt bártfai m. kir. p. ü. szemlési, állásáról elmozdítottván, az úresedébe jött szemlési állásra Krsák Árpád Bártfa városának szülöttje nevezetett ki.

Zsidó főrendiek. Egy pesti német lap szerint az új főrendiházba a zsidók közül Lévai Henriket, az „Első M. Alt. Biztosító-Társulat“ igazgatóját fogják kinevezni. Más hír arról beszél, hogy Podrányi Popper is kombinációban van. Az említett német lap szerint zsidó körökben nem igen vannak azzal megelégedve, hogy Lévai Henriket akarják kinevezni. Azt mondják ugyanis, hogy az első zsidó kongresszus elnökét, Holländer Leót ilyen esetben nem szabad volna kifelelni. Holländer Leó egyike a „legtekintélyesebb“ magyarországi zsidó birtokosoknak, a szabadság-harcban előkelő szerepet játszott s jelenleg Eperjesen lakik. Azt is hallja különben a német kolléga, hogy a Holländer Leó kinevezése se éppen valószínűtlen.

Kinevezés. Székely Ede helybeli postagyakornok a kassai postahivatalhoz I. oszt. segéd-tisztté, Bodjanszky Alajos, itteni törvényszéki díjnok pedig a helybeli postahivatalhoz gyakornok-jelöltnek nevezetett ki.

Lábmosás. Dr. Vályi János megyéspüspökünk, nagypénteken teljes segédlettel végezte az ugynevezett lábmosást. A 12 apostolt 12 papnövendék képviselte.

Színház. Csóka Sándor színtársulata már egynehány nap óta városunkban tartózkodik. Ma lesz az első előadás, mely alkalommal Jókai Mór „Az arany ember“ című színdarabja kerül előadásra. Hogy Csóka társulata a kor színvonalán áll, és pedig úgy a színi személyzet, mint repertoár dolgában, arról alkalmunk volt már tavaly meggyőződnünk. Nemesek a legjobb reményekkel, hanem kitűnő társulattal is jött közénk az igazgató; erősen hiszünk, hogy városunk műpártoló közönsége pártolni fogja a kitűnő társulatot.

Alispáni ebéd. Mult vasárnapon hivatalos ebéd volt a megyei alispánnál, melyre a katonai és bürokratikus világ főbbjei meghívattak. A szertartemlélt háziurnál igen kedélyesen folyt le úgy az ebéd, mint az egész délután, sok szép toaszt mondatott el az magától érthető. Dr. Schmidt Gyula városunk képviselője az alispánt és a törvényszéki elnököt élte, az alispán a katonai és

bürokrácia jelen volt főnökeire emelte poharát; Palugyay Gusztáv törvényszéki elnök nagy hatással toasztírozott az alispánra, Kubinyi Aurél az alispán édes anyjára, Taly Mihály m. főjegyző a távollévő főispánra s katonaságra, Duka Róbert ezredes az alispánra, Kubinyi Albert dr. Schmidt Gyulára stb. Ebéd után kedélyes társalgás folyt az alispán termeiben.

Az idei husvétii ünnepek alkalmával az a ritka eset fordult elő, hogy négyféle vallásfelekezetet husvétja volt egy napon. A katolikusok husvétja április 5-ére esett s e napon van mindkét vallásfelekezeti görögöké és a zsidóké is. Az izraeliták Pessachja különben már mult hó 30-án kezdődött, azonban 8 napszavas, április 6-áig tart.

Végh Dániel emlékezete. Az eperjesi ág. ev. kerül. collegiumnak rossz éve a jelen tanév. Csak nemrégben helyezte örök nyugalomra tanári testületének rektorát az érdemdús Vandrák Andrást, s már újabb veszteséget gyászol. Márczius 7-én ragadta el a halál ifjabb tanári nemzedékének egyik jelesét, Otrokoosi Végh Dánielt. A boldogult eperjesi szegénysorsú iparos szülöknek volt a gyermeke, s Eperjesen járta iskoláit is, a theologiai tanfolyam bevégeztéig. Későbbben Halléban töltött egy évet. Különösen nyelvészeti, irodalmi, bölcseleti és történelmi előadásokat hallgatva. Utazásokat tett Ausztriában, Németalföldön, Német- és Franciaországban. Nevelői, házi tanítói állásra Szarvas megye előkelő úri családjai körében nem volt egy időben nálánál keresetesebb egyén. Ily minőségben működött részint tanuló pályáján alatt, részint annak bevégezése után Piller József, Hódossy Ede, Bujanovics Frigyes, Bánó József stb. előkelő úri családoknál, mindenütt jó emléket hagyva maga után és széles körökben szereve magának becsületét. Később, már mint eperjesi tanár, sárosi előkelő kisasszonyok egy egész körét vezette be a magyar irodalom és történetének mélyebb ismeretébe. 1868-ban a kézmárki lyceum, 1870-ben az eperjesi collegium hívta meg tanárának. Ez utóbbi helyen működött haláláig, mint a gym. alsóbb osztályának egyik tanára, egyszersmint jegyzője volt a collegiumi pártfogóságnak s a felsőbb tanuló ifjak önképző körének a „Magyar társaság“ is elnöke, vezetője. Mint tanár egész odaadó buzgósággal és szeretettel oktatta apró tanítványait a tudományok elemeire Otrokoosi, kit ritka s jellemű tehetségei és sokoldalú alapos tudományos képzettsége nem egy akadémiai tanszéknek is valóságos díszévé tehetnék volna. Már mint gyermekitűtű kitűnt kiváló tehetségei, önálló határozott szelleme által. Kezdetül fogva tanár kívánt lenni. Nem elégedett meg azzal, hogy az iskolában mindig a legelső közt tartozott, neki úgyszólván gyermekkorától mindig voltak privát tanulmányai, melyekbe egész buzgósággal elmélyedt. S nem is könnyűjéből válogatott, erős szelleme korán élvezhetővé tette reá nézve a nehezebb szellemi eledelt is. Tanuló társait meg se lepte már, mikor a 7-ik osztálybeli tanuló Otrokoosi vidám társaságtól kiválva, valamely árnyas fa vagy bokor tövében Vischer és Carriere aethetikai műveit olvassatta. A folytonos önképzés szokás, életszükség lett nála élete egész folyamára. Ennek köszönhető széleskörű műveltségét, nagyterjedelmű (több mint 12 nyelvet, többek közt angol, francziát, olaszt, törököt, arabot felőlelő) nyelvismeretét, sokoldalú alapos tudományos ismeretét. Különösen a nyelvészet, a különböző irodalmak és történetek, az aethetika, a történelem és segédtudományai

voltak kedvencei tanulmányai, de a természettudományoknak is mindig nagy kedvelője maradt. A Hunfalvy-Budenz-féle magyar nyelvészeti iskola lelkes és képzett tanítványát vesztette el benne. Igaz ember volt ő a szó legvalószínűbb értelmében. Tanult magának lelki szükségéből, s mert maga magáért is szeretni méltónak tartotta a tudományt. És tanult a jövőnek, mert bár, mint a jó katona, kötelességének tartotta emberül megállni s egész erővel s kedvvel betölteni helyét ott, a hová éppen állított, a jövőtől bizonyára remélt és ezen jövő érdekében dolgozott ő is. S a mikor már közel volt hozzá, hogy tehetségei kifejtésére alkalmasabb működési tért foglaljon el, az annyi nemes tulajdonnal ékes életfát, mely csak néhány év előtt is törhetlen erejének látva sokat, nagyon sokat ígért, harmadéve észrevétlen csak meglepte a halálos kör láthatatlan szűje. Most, hogy a mindössze 42 éves sudar ledőlt, késő volna már emlegetni, hogy még mivé fejlődhetett, milyen bőven gyümölcsözhetett volna. Letesszük kegyeletünk koszorúját az eperjesi temető új sírhalmára. Legyen álma esendes az alatta nyugvónak! Multis ille bonis flebilis occidet.

Közbotrány. Van városunkban egy ház, melyről a legnagyobb megbotrányozással kell emlékeznünk. Az illető épület a püspöki palotával szemben, a főteza s laktanyateza sarkán áll. A szomszédok állítása szerint ebben a házban, illetve annak emeletén olyan dolgok történek, melyeket a hatóságoknak azon módon tüstént be kellene szüntetnie. A legelvetemedettebb, kétes hírű nőszemélyek gyűlhelye az, honnan világos nappal is oly szcenák kerülnek a járókelő publikum szeméi elé, melyek minden jobb érzésű emberben undor viszsztatetszt szülnék. Közérköcsiség érdekében figyelemzetjük az illetékes hatóságokat, hogy mihamarább elejét vegye e rút állapotnak.

Fizetés emelés. Erről a dolgról már jó sokat irtunk annak idejében s eléggé világosan kifejtettük, hogy esupán a városi két tanácsnok s adószedő fizetésének emelése a többi városi tisztviselővel szemben nem méltányos dolog. Legújában a városi közgyűlés Laezkó Rezső pénztári tiszt fizetését emelte 50 firttal; a legközelebbi közgyűlésen pedig bizonyosan újra ott lesz a tárgysorozaton egy-két tisztviselőfizetés-emelés iránti kérvény, úgy hogy, épen nem tulozunk, midőn azt állítjuk, hogy ez a pont minden közgyűlés tárgysorozatában benn lesz — mindaddig, míg csak valamennyi tisztviselőnek nem fog emeltetni a fizetése. A városi közgyűlés igen helyesen eslekednek, ha aprózás helyett egyszerre emelné valamennyi tisztviselőnek a fizetését!

Nagypénteki kantaté. Kohout Lipót, házi ezredünk szakavatott, ügyes karmesterének művét nagypénteken délután adták elő a plébániai templomban. A mű igen jól át van gondolva s kitűnően hangszerezve. Már maga a bevezetés is a fájdalom találó intonirozásával kezdődött; igen sikerült volt a hatodik szám, „a haláltusa“; legnagyobb hatást tett s legjobban tetszett a 7. szám „a földindulás“, mely befejezés igazán impozáns volt.

Házi ezredünkről. A hadügyminiszteriumtól a 6-ik hadtestparancsnoksághoz oly értelmű dispositió érkezett volna, mely szerint az 1-ső zászlóalj Kézmárkra, a 2-ik Kassára, a 3-ik Kis-Szebenbe s a 4-ik Eperjesre át fog helyezettetni. E kérdés a kaszárnya-építéssel szoros összefüggésben van, s minthogy a legutóbbi megyei közgyűlés ha-

Nagybőjtii csevegések a magyar nők eredetéről és jogállapotáról.

Irtá és a „Széchenyi-kör“-ben felolvasta: Sztankay László.

(Folytatás.)

E rövidke eltérés után ismét felfogom értekezésem rendes fonalát s áttérek a hajadon leányok azon virágesoportjára, mely a „menyasszony“ elnevezés koszorújába van fonva.

A menyasszony átmenetet képez a hajadon leányról az asszonyra, a szónak tág és szoros értelmében. Hogy mily örömteljes minden perzenete emez átmeneti időszaknak, csak az képes felfogni, kinek már ott ragyog vagy ragyogott rózsás útján az a végtelen boldogságot magába szorító karika, mely zálog- vagy felpénze a leendő házasságnak. Olyan állapot az, mint a milyenben a szavazás folyása alatt van az a megyei tisztviselő, a ki már kandidációja előtt is biztosra fogta megválasztását.

Körülbelül ez lesz az a hetedik régió, melyről a költők ömledeznek, mely állapotban a menyasszony nem ismer semmi törvényt, nem követel semmi jogot az egy üdvözítő szerelmen kívül. A völégény is boldog, csak az a váltó-lejártat ne volna!

Sajnos azonban, hogy a véges földön nincs fantázia, melynek a maga profán oldala nem volna meg. Így vagyunk itt is. A hetedik régióba, hol aranyhajú tündérek fürdenek a gyémántkavicsos (sermelyekben, belevegyül a próza) „hozomány“ s „jegyajándék“ kérdése is. A menyasszonynak amazt övétől, emezt leendő férjétől van joga követelni.

Rendesen megadatik mindkettő, bármily csekély alakban is, még akkor is, ha Hymen úrfi egy tarisznyából kettőt varr össze!

A jegyajándékról jut eszembe, hogy egy völégény arájának e czimen egy gyönyörű karperrezt prezentált, melynek fejét Zeusban boldogult böles Sokrates uram épen nem a legjobb hírből álló Xantippe feleségének fotográfiája képezte.

A boldog ara kiváncsian tudakolta az ajándék e különös voltának jelentőségét.

— Angyalom! — magyarázá a még boldogabb völégény — ez azt jelenti, hogy valahányszor a veszekedés ördöge csiklandja nyelvecskedet, te kiéts e képre s gondold meg, hogy te is így fogsz nevezetenni.

E magyarázat annyira sértő volt a menyasszonynak nézve, hogy faképnél hagyva böleskedő völégényét, azon pillanatban felesapott a páczán a k! Az ő dolga volt ez különben, csak meg ne bánta légyen!

Már pedig csak a házasság az, mely a leányt jogi értelemben is asszonnyá teszi. Eppen azért szigorú büntetést kellene mondani ama férfiakra, kik a házasságtól tartózkodnak és magukat nőtelen életre önként kárhoztatják. Nem értem én itt sem a papok nőtlenségét, mert ez tisztességes és magasabb szempontból követeltetik, se a katonák nőtlenségét, mely törvénytörés, se a szegény embekekét, melyet a szükség parancsol reájuk; hanem értem a szegényteljes nőtlenséget vagyis az u. a. agglégényeket, kik nőtlenséget mentegethetik ugyan, de meg nem védhetik és a házasságnak esupán kötelemétől félnek. Az agglégények, a 40 éven felül, a haza üdve és természetétől ellen eslekszenek akkor, midőn meg nem nőlnének; mert a férfiaknak már természetével forrott az össze, hogy keresse a nőket, hogy válaszszon ki közülök magának egyet, ki őt szerelmével boldogítsa, házának gondviselője, gyermekeinek anyja és oly élettársa legyen, ki legmélyebb és legkedvesebb gondolatait megérti, törekvéseihez csatlakozik és

fájdalmai megosztja vele. Ez okból a nőtelen élet már a régi világban bizonyos hátrányokkal volt összekötve. Görögországban Plató törvénye azt rendeli, hogy minden férfinak 35 éves koráig meg kell nősülni. Különben pénzbírságra ítéltek, becselennek nyilvánítatik és arra köteleztetik, hogy hatóságai felügyelet alatt minden télen futkosson a nyilvános tereken és magára gúnyverseket énekeljen. A rómaiaknál pedig azzal büntetettek az agglégények, hogy igen magas nőtlenségi adót fizettek, végrendeleti örökösök nem lehettek és semminémű javaikról nem intézkedhettek.

Legközelebb gróf Szapáry, a jelenlegi pénzügyminiszter, vállalta magára a nőtelen férfiak megbüntetését, javaslatában elrendelvény, hogy 1885. január elsejétől kezdve a nőtelen tisztviselők csak 8 százalék, a nősek ellenben 15 százalék drágasági pótlékok élvezendnek, kijelentvén ez által, hogy a nős férfiak 15 százalékkal érnek többet a nőtleneknél.

Hogy mily jogai vannak az asszonynak ura házában, azt a legvilágosabban mutatja maga a feleség elnevezés, magában foglalván azon elvitáztatlan értelmet, hogy a férj s hitvese csak együtt véve tesznek ki egy egészet, csak kettőjük együttes akarata a valóságos akarát, — szóval a miben a férj részes, abból a felerész bizonynyal jogosan a menyecskeket illeti meg.

Hanem hát itt is találkozott filozofus (no ez is biztosan agglégény lehetett), a ki egészen ellentétes irányban magyarázza a feleség szót. A szofista ugyanis azt mondja, hogy a feleség nem egyéb mint feleség, az az olyan mennyország, melyre egyáltalában semmi szükségünk; avagy olyan birtok, melynek a fele is elég arra, hogy birtoklását örökre megújnjuk.

(Vége köv.)

tározatilag kimondta, hogy a kaszárnyát áldozatok árán is föl építeni, remélhető, hogy a Boszniában lévő összes katonáink Eperjesen lesznek elhelyezhetők.

Befásítás. Örömmel értesültünk, hogy városunk főutcájának befásítása folytattnak fog. Az illetékes bizottság ugyanis legközelebb elhatározta, hogy a két fasort, — mely főutcánk egyik legszebb díszét fogja képezni. — a városháza, illetve a törvényszéktől felfelé a Király-féle házig meghosszabbítja. E végből már meg is lett rendelve 70 drb. Robinia bessoniana. A városi hatóság ritkán eselekedett üdvösebb dolgot, mint akkor, midőn a befásítás eszméjét megpendítette. Csak aztán mihamarabb teljesen valósulna is az eszme!

Utcasöpítés. Rendezett tanácsú városunk kezd rendessé lenni. A nagy reformokat legelőször is azzal kezdte meg, hogy az utcákat rendszeresen sepertetni, csak hogy mindig olyankor, midőn a közönség javában járják. Azt körülbelül később fogják belátni az illetékes körök, hogy az utcákat vagy kora reggel, vagy későn este kellene sepertetni; ekkor nincs sétáló publikum, a ki a felkavart port elnyelje. De ha már az utcasöpítők kommoditása úgy kívánja, hogy a tisztítás minden áron nappal történjék, — nem ártana először megönlözni az utcákat s csak úgy hozzáfogni a söpréshez, mely bizonyára nem burkolná annyira porfelhőbe a járókelőket, mintha csak szárazon eszközölték. Városunk lakói tüdeinek érdekében figyelmébe ajánljuk a v. kapitányi hivatalnak eme, a városi seprők czélszerűbb s rendszeresebb kezelését czélzó szerezvény sorainkat.

Czeméthe. A legközelebb megtartott városi közgyűlésen szönyegre került a czeméthei fürdő részvénytársulat igazgatóságának kérvénye is, melyben a haszonbéri szerződés meghosszabbítását kérték. A társulat a jelenlegi szerződés értelmében még 8 évig bérlő a fürdőt, a beadott kérvényben pedig újabb 32 évet kértek, melyvel együtt tehát a fürdő 40 esztendeig maradt volna a társulat kezében. Nevezetes, hogy a társulat — mely, öszintén bevallva — igazán virágzásra emelte a czeméthei fürdőt, a bérházat is akarta kiépíttetni 8600 frton s a közgyűlés mégis elvetette az ajánlatot. A társulat ily jó a karattal szemben igen okosan eselekednek, ha a maga rizikójára tenne befektetéseket Czemethén, mert az előzményekből következtetve, több mint valószínű, hogy a befektetett tőke búsánan meghozná a kamatokat.

Kuriozum. Hát biz' ez még ennél is több. A mai civilizált században történt meg, hogy Sárosvármegye Szent-Imre községében lakó Károlyi László földbirtokos 43, mond negyvenhárom kemény krajczárt tevő adóhátrálékát a kinsztár nevezett uri ember birtokára zálogjoggal bekebelezte, még pedig mint fő- és mellékjelzalogot! Nevezetes dolog, hogy a rémitő adóhátrálék bekebelezése végett egy kérvényt, két felzetet s két kimutatást kellett megfogalmazni s lekörmölni. Ennél hasznosabb dolgokra is lehetne fordítani a drága időt, annál is inkább, mert Károlyi ur. kinek valószínűleg tudomása sem volt ezen a nagy adóhátról, nyugdíjt huz az itteni kir. adóhivatalnál, hol igen könnyen el lehetett volna számolni a 43 kemény vasat!

A sebesi hid. Említettük annak idejében, hogy a megyei törvényhatóság felhívást intézett a városi hatósághoz, hogy a sebesi uton levő s Szekesön keresztül vezető hid kiépítéséhez Eperjes városa is járuljon hozzá valamivel. A legutóbbi városi közgyűlésen e tekintetben két indítvány terjesztett elő, melyek elseje szerint a város magára vállalja a hid padlózatának kiépítését s mindenkori fenntartását, ami minden 3 évben 1360 forintjába kerülne; a második szerint a város kötelezi magát a hid két mezejének (összesen 6 mező lesz) kiépítése s fenntartására — 2800 frtnyi költséggel. — A közgyűlés az első fogadta el.

Új üzlet. Szakács Zsigmond üveges e napokban nyitotta meg jól felszerelt üveges-üzletét a Collégiumban. A fiatal, törekvő kereskedőt ajánljuk a közönség pártfogásába.

Lépre került. A közelmúlt napokban városunkban egy — körülbelül 21—23 éves — zsidó ifjú, állítólag beteg anyja s kiskoru testvérei javára könyörödmányokat gyűjtött, Molnár József névre kiállított gyűjtőivel, mely mellett egy — a makoivczi szolgabírói hivatal peeséjével ellátott bizonyítvány is ékeskedett. Egy városi rendőr az ipsét, mint gyanus egyént, bekísérte a kapitányhoz, hol töredelmesen bevallotta, hogy Geschwind Jakabnak hívják, roskoványi születésű s m.-jakabfalvi illetőségű. A svindler Geschwind urat, minthogy a bizonyítvány is hamisnak bizonyult, azonnal átszolgáltatták a kir. ügyészségnek.

Gyászhir. Ozv. dezséri Tulás Józsefné szül. zolyomi Glos Mária és unokái: tomori Papp Ödön, Ervina és Imre többi rokonai nevében is mélyen szomorodott szívvvel jelentik forrón szeretett unokája, illetőleg testvéröknek tomori Papp Mariskának rövid szenvedés után eltének 14-ik évében, folyó évi márczius hó 31-én délután 1 órakor történt kimúltát. A boldogult hült tetemei folyó évi április hó 2-án délutáni 5 órakor lettek a róm. kath. egyház szerta tsái szerint az eperjesi r. kath. sírkertben örök nyugalomra helyeztetve.

Életmentés. Mult hó 19-én vadászat volt a kurimai uradalomhoz tartozó erdőségekből, mely alkalommal a kutyák egy hóféhér szörű özbakot

verték föl. Gyönyörködtünk annak látásában, mert ez a ritkaságok közé tartozik, de életét megmenté az országos vadászörvény, mely az özbak lövését csakis április 1-től engedi meg.

Hazafi Veray János Kis-Szebenben.

Kis-szebeni levelezőnk írja: Hazafi Veray János városunkba érkezett s a gyermekek seregei közt nagy tetszésre tett szert tarka-barka megjelenésével. Mult hó 28-án egy pár uri ember nem lévén egészen tisztában önmagával, az itteni söresarnokban egy kis légyottot rendezett, melyre koszos költők is hivatalos vala, hogy kiténtéseit átvegye. Ezen alkalommal azonban legjobban örvendett a sörmérő, mert sok sör fogyott el. Az itteni dalárda különféle kiténtető formalitások mellett az ünneppet felkoszorúván, egy a medve-rendhez hasonló ordót akasztott a nyakába, minek az szerfelette örvendett s komolyan vette a nagy kiténtést. A tisztelt urak azt hiszik, hogy ők bolondoznak vele; sokan azonban igen helyesen úgy okoskodnak troubadourunkról, hogy tulajdonképen ő tart bennünket bolondoknak.

Magyar kivándorlók sorsa Amerikában. Szomorú hírek érkeznek Amerikából a magyar kivándorlók sorsáról: a magyarok (tötok) rendszeren nemcsak nyelv- és helyismeretek nélkül, de pénz nélkül is érkeznek amerikai földre és ennek aztán az a következménye, hogy az újvilágban teljesen elkallódnak, maguknak és másoknak terhére válnak és a legjobb esetben visszakerülnek régi hazájukba. Így a február 15. és 16-án New-Yorkba érkezett hamburgi hajókon számos magyarországi tót bevándorló is jött, kik közül 45-öt, kiknek egy cent sem volt birtokukban, visszatartottak a Castle Gardenban, honnan a legközelebbi hajóval visszaindították őket hazájukba. Ép így járt másik husz magyarországi tót, a kik február 25-én érkeztek ide a „Wesphalia” nevű német gőzössel s kik 26-án az „Eider” gőzössel kénytelenek voltak visszaindulni.

Dite Venczel táncmester Bártfa városában a tánctanítást már befejezte s a próbabált f. évi áprilisban fogja megtartani. Az utolsó táncórát f. évi márczius hó 28-án tartotta, mely alkalommal a fiatalság, nem zavartatva a bójt által, zongora-hangszer mellett nagyon jól mulatott egész 11 óráig. A bártfai intelligencia nagyon meg volt elégedve tanításával, tetszett a francia négyes, magyarkör, továbbá a körtáncok, de különösen Quadrille noblesse. Dite Venczel jó táncmester, de van egy nagy hibája: nem tud semmiféle fegyelmet tanítványaival szemben fentartani. Legyen szabad csak egy esetet említenünk, mely márczius hó 21-én este 8 órakor történt. Ugyanis a táncmester két csoportban tanította vállalkozó szellemű tanítványait, és pedig este 6 óratól fél 8-ig tanultak a kisebbek, 8 óratól 10-ig a nagyobbak. A kisebbeket néző publikum ott maradt még nézni a nagyobbakat is, a midőn már a kisebbeknek a táncórájuk elmúlt, s akkor történt, hogy N. N. fiatal tanonez annyira megelégedett magáról, hogy a jelenlevő néző-publikum ellen kikelt, távozásra hívta fel. Természetes mindenki szedegette holmiját, hogy haza menjen; erre lejtő a táncmester is, s akkor a szóban levő fiatalember a táncmester ellen is kikelt, mondván, „micsoda rendet tart ön, mikor én megalkudtam önnel, hogy egészen külön órát fog adni nekem”; szinte hihetetlen, hogy a táncmester úr katona volt. (R)

Berzevize vidékén az őszi vetés majdnem teljesen megsemmisült; későn volt vetve, mert e vidéken a krumpli kiásása után szokás az őszi vetni; jött azután a nagy hó, anélkül, hogy a föld megfagyott volna s így történt, hogy a vetés kiállott. 4—6 köblös táblákon egyetlenegy kis növényt sem lehet, még nagyító üveggel sem fölfedezni. Bizony szomorú kilátások!

A.-Szalókon él egy most 75 éves ember, ki még életében húst nem evett. Egy ember biztatására, hogy kóstolja meg egyszer a húst is, azt felelte, hogy akkor rögtön meghalna. Csoda-e, ha az ilyen ember kivándorol Amerikába s ott húst kapván enni, azt írja rögtön övének haza, hogy ő ott jobban él hétköznap, mint a papjok husvét első napján.

Gyujtogató. Mult hó 27-én éjjel kigyuladt Varjúfalva határában a mezőn Fekete Ferencz ot-tani birtokosnak mintegy 80—100 mázsa loherét magában foglaló boglyája és teljesen elégett. Tegnap napon megjelentek a helyszínen a raszlaviczi esendörök s a gyujtogatót Bakalyár András pásztorának személyében ki is nyomozták s azonnal le-tartóztatták; onnét bekísérték a girálti járásbíró-ság börtönébe.

Akasztofávirág. Mult hó 31-én Somogyi Kálmán nyírjesi földbirtokos ebédre a mezőről haza felé menve, észre vette, hogy egy kert kerítésén keresztül valami fehérlik. Minden gyanu nélkül a dologról megbizonyosodni akarván, áttekintett a kerítésen s látta, miként egy 15—16 éves paraszti-fiu nadrágszíjával fölakasztatva függ megdőlő helyzetben egy szilvafa-galyon. Legelső dolga volt a nadrágszíjat a szilvafa galyáról eloldani s a fiút, ki már fuldokolt, életre hozni. A fiu már tökéletesen fekete volt arczban s csakis hosszabb dörzsölés és rázás után sikerült őt élethez hozni. A fiu magához térvén s tette oka iránt kikérdezte-tét, azt mondá, hogy kissé bepálinkázott, tehát félt szüleitől s emiatt akart öngyilkos lenni. Ezen felelet után fájós nyakkal bár, de vigan elfutott.

Érdekes döntvény. Pozsonymegyénél előfordult eset alkalmából a kereskedelemügyi-minis-ter rendeletileg kimondotta, hogy a mézes kál-lás készítmények nem tartoznak az élelmi czikkék közé, s így azokat a babsütők üzletük helyén kívül, hetivásárok alkalmával el nem árusít-hatják A méz ellenben élelmi szernek tekintendő és mint ilyen a hetivásárokon bárki által is áruba hozható.

Megkerült Derzsák, helybeli kötélverő 4 éves kis fia, kiről lapunk mult számában azt irtuk, hogy elveszett, megkerült. A kis gyermek — nem tudni mi módon — az újvárosba tévedt a cigá-nyok közé, hol nem ismervén senkit s azonkívül még beszélni sem tud, mintegy négy napig kóborolt.

Toloncz. A városi kapitány Soltész Zsu-zsanna, szepesváraljai illetőségű, helybeli szakács-nót rossz magaviselete miatt városunkból toloncoz-tatta. Igen helyesen, irtani kell a gyomot.

Elveszett kutyák. Menesdorfer Gusztáv, bártfai lakosnak még mult hó 22-én veszett el két vadászkutyája Benedikócz község határában — s maig sem került elő. Az egyik „Ripaj”, a másik „Pinder” névre hallgat. A kóborló kutyák hatósá-gilag nyomoztatnak.

Vesztégzár. Gróf Dessewffy Dénes szedi-kerti uradalmában a juhállományra — amennyiben 185 drb juh körömfájásban szenved — a vestégzár hatóságilag elrendeltetett.

A mai idők merlege. Ha egy nagy ur vétkezik, azt mondják rá „ember”; ha ellenben a a szegény ember botlik, mindjárt „gazember” a czime.

Előfizetési felhívás a Magyar Lap* czimű politikai, közgazdasági és társadalmi napilapra, az országgyűlési antiszemita-párt közlönyére. A felhi-vásból a következőket adjuk: Pártunk a hazában tényleges többségben van. Szükséges tehát, hogy e tényleges többséget formai többséggé is tegyük, a mi pedig csak pártunk országos szervezkedése útján érhető el. E szervezkedésnek pedig első fel-tétele, hogy elvbarátaink a hazában tömörüljenek a pártunk közlönye körül, a melyben a jelszavak időnként kiadatnak, a mely védő karjait kiterjeszti pártunk minden mozgalmára az ország bármely félreeső részében, s a mely mintegy közös találko-zási helye összes elvbarátainknak az országban. — A „Magyar Lap” előfizetési ára: egész évre 14 frt, félévre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr., egy hóra 1 frt 20 kr. Az előfizetési pénzek (legzélszerűbben postautalvány útján) a „Magyar Lap” kiadóhivata-lához, Budapest, VIII. Vas-utca 13. sz. küldendők.

Bornemisza Ádám, a bártfai választókörület képviselője s kormánybiztos a Bártfa városnakó vasut miatt mult héten meglátogatta városunkat; tiszta bizonyossággal annak, hogy mennyire érdeklik a képviselő úr Bártfa városának előre való haladás s virágzását; miért is nagy köszönettel tartozunk neki, de különösen ha meg lesz a vasut.

Állami posta. Bártfa városában az állami postának már folyó évi ápril hó 1-én kellett volna megnyitni, de, mint tudomásunkra jutott, Biringer m. kir. postaigazgató csak ápril 8-án jön Bártfára a kiszemelt postai lak megvizsgálására. Postai lakul van kiszemelve a Rapaport-féle ház, de tudomásunk szerint ezen épület nem alkalmas postahi-vatal részére, mert a postakocsi az udvarba nem melhet be sehonnán a pitvar szüke miatt. Jó lenne alkalmasabb épület után nézni.

Üdvarias kerti gazda. A közeli napokban két fiatal ember kiment a kalváriára ibolyázni. Többek közt egy a kalvária alatt fekvő szénás kertbe is beléptek, hol szintén keresték a tavasz szerény hírnökét. A tulajdonos azonban — kit nem láttak — egész durván figyelmeztette őket ékes német nyelven, hogy „távozzanak, különben meg-zalogoltatja őket!” Bizony nem nagy műveltségre mutat a sógor stylusa, de még vendégszeretetre sem ám!

Felhasználta az alkalmat, Hricz Zsu-zsanna, plavnicezi lakosnőről szól az ének, ki mult hó 20-án, midőn estefelé keresztül ment Zieg Izrael ottani szatócs boltja mellett, nagyon is hamar észrevette, hogy a boltban nincs senki. Az alkal-mal hasznosan akarta felhasználni, csöndesen sompolygot be a boltba, kihuzta a pénzes fiókot, belemarkolt a pénzbe s aztán futásnak eredt. A szomszéd szobában levő kereskedő az ajtó csappa-násra tüstént a boltban termet s látván a kihúzott fiókot, mindjárt tisztában volt a helyzettel s utána szökött a tolvajnak. Megfogni, meg nem fogta ugyan, hanem azt jól látta, hogy melyik házba ment be. Rögtön a bíróhoz ment, kinek H. Zs., be-vallotta, hogy ő követte el a lopást. Az ellopott 17 frt 5 krt meg is találták nála.

Veszedelemes ember. Fuksz Lajos Mihály, bártfai illetőségű lakost meggyeserte csavargónak ismerik, ki daczára annak, hogy abszolote semmi-féle foglalkozása nincsen, bőven költelekzik s igen jól él. A csendőr-örjárat egynéhány nap előtt Sebes-Kellemesen kérdőre vonta a könnyűvéru emert, hogy honnan pénzel? minthogy pedig F. L. nem tudta kimutatni, mint a közbiztonságot veszélyeztető egyén, rövid után az eperjesi kir. járásbíró-sághoz kísértetett be.

Tűzvész. Freimann Izidor, sebesváraljai koresmáros (a gr. Wengerszky Hugó bérlője) mult hó 19-én egy régiebb idő óta lakatlan szobát meszeltetett, mely hogy minél hamarabb száradjon

ki, a rosz esőví kályhába oly nagy tüzet rakott, hogy a láng felesapott a padlásra, az ott levő széna tüstént meggyuladt — s a szerencsétlenség készen volt. Ezen vigyázatlanság folytán leégett a koresma-épület, hozzátartozó két istálló s eszű, azonkívül még 3 gazdának a háza s istállója. Az összes kár mintegy 2400 forintot tesz.

A virágok színe. Linné azt mondja hogy a virágok ízét megjelöli azoknak színe. A sárga virágok íze keserű, a vöröseké éles-savanyú, a zöldeké alkalikus, lugsószerű, a halványárgáké határozatlan, a fehéreké túlságosan édes, a feketéké émelygést keltő. A sárgaszín általában a legközségebb, a fekete a legritkább virág-szín, a mely voltaképeni színét csak teljes kifejlődésekor éri el.

Nagy bátorság. A mostani postásikkasztó világban nem mindennapi bizalomról tesz tanúságot az a megtörtént eset, a melyt szemtanu állítása után elmondunk. Egy előkelő úr, a postásikkasztásokról beszédközben, védelmébe vette a magyar postát s állításának bebizonyítására fogadást ajánlott fel, mely el lett fogadva. Az illető főúr ugyanis egy igen értékes drágaköves gyűrűt vásárolt s azt egy egyszerű 5 kros bélyeggel ellátott borítékba tette s a kassai postagazgatóság területén időző családtagjának nevére címézve, egy levélzsekrénybe dobta. Megjegyzendő, hogy a borítékban e szó is rajta állott: „minta”. Denique a gyűrű Budapestről címzett kezéhez jutott s a postáink iránt rendületlen bizalommal viseltető főúr megnyerte a fogadást.

Egy ember lerészegedvén. egy itteni koresmában elaludt. Midőn felébredt, magához szólítja a pinczért: „Mit fizetek?” — „Négy litert volt a felelet. — „Hogy, hogy” — esodálkozik a kijózanodott vendég — „hiszen az én gyomromba csak három liter fér.” — „Látom. Azért szállt a negyedik a fejébe, mert már nem fért a gyomrába” válaszolja a pinczér.

Házasság Amerikában. Mind a ketten egy gyárban dolgoztak. A férfi a nőt s a nő a férfit csak úgy látásból ismerte. A férfinak nem volt kifogása a nő s a nőnek sem a férfit ellen. De a nő nem gondolt mindjárt a házasságra. A férfi, az igen. Egyszer meghívta a nőt egy kirándulásra. A nő el is ment. Ekkor a férfi rábeszélte, hogy menjen hozzá feleségül. A nő megtagadta. Ez vasárnap történt. Hétfőn a nő családjában nagy munka volt, de a nő a helyett, hogy ebben segített volna, csomagolt és így szölt anyjának: „Férjhez mentem. Férjemmel a vendéglőben fogunk lakni. Isten veled!” Es eltávozott. Egy hét mult. A férj féltékenykedni kezdett és feleségét a reggelinél arezul utította. Az asszony nem sirt és el sem ájult. Nyugodt maradt. De nem ment el a gyárba. Férje távozott. Midőn ebédre hazatért, a vendéglő előtt kocsis állt. A bakon meglátta felesége bőröndjét és holmiját. Epp akkor lépett ki az asszony is. „Hová?” kérdezte a férj. „Haza anyámhoz”, viszonzá felesége. „Ki van fizetve a kocsis?” kérdezte a férj. „Nem volt a feleség válasza. A férj szó nélkül fizetett. — „Isten veled” tevé hozzá. — „Isten veled” felelé a nő és távozott. A férj idővesztéget nélkül ebédhez ült, mely pompásan ízlett neki. A nő szülei házába tért vissza s elégtelt, vidám... Így esett nemrég Uticában, New-York államban, ottani lapok tanúsága szerint.

A miniszterium új tolonczszabályrendeletet küldött le a hatóságokhoz, mely azonnali életbe lép. Ez egy megyei szabályrendelet alkotását teszi szükségessé, mert végrehajtása, úgy mint van, sok nehézségekbe ütközik s mint közönségesen sok homályos passusa van, s a községi viszonyok figyelemmel kívül hagyattak. Mindenesetre jobb mint semmi, hézagokat pótolni mindig lehet.

A kék szemek kiveszőben vannak, ha hirtelen adunk Candolle Alfonz, híres frankia természetbuvárnak. Az ő jóvondolése szerint a kék szem rövid idő alatt ki fog veszni, különösen Európában, bár eddig e földrész északi részén kizárólag a kék szem volt az uralkodó. Candolle szerint csak kétféle szem van: fekete vagyis inkább barna és kék; mert a szürke és zöldes szemeket csak a kék elköszülésének tartja. Számos évi, nagy fáradsággal és különböző vidékeken gyűjtött statisztikai megfigyelések és jegyzetek után Candolle arra a

következtetésre jutott, hogy ha az apa és anyja szemei ugyanazon színűek, a gyermekeknek legalább 88%-ka a szülők szemeit örökli, 12%-nál ellenben eltér a szem a szülőkétől, még pedig délszülék vagy valamely közeli rokon szemei után indulva. Ha az apa szeme világos, az anyáé sötét, a gyermekek 53%-ka az apa szemeit örökli, 47% az anyáét. De bebizonyított tény Candolle szerint, hogy több sötét szemű leány és asszony van a föld kerékén, mint férfi: körülbelül 49:45 köztök az arány s így ha minden nemzedéknél 4%-kal növekszik a sötét szem, — idővel mindenesetre nagy sulyt fog nyerni s ha a kék szemű lányok következetesen nem kék szemű legényekhez mennek nőül, 100 év múlva teljes ritkaság lesz a kékszem.

A „The Gresham” életbiztosító társaság az 1884. évi június 30-án lejárt 36-ik üzleti évről az 1884. évi december 11. tartott közgyűlésen felolvasott jelentés szerint a mult év üzleti eredménye igen kedvező volt, a mennyiben 7340 biztosítási ajánlat nyújtottat be 63 992 275 frank erejű, melyek közül 6264 ajánlat 54 979 875 frank összegről elfogadtattak s a megfelelő kötvények kiállítottak. A díjösszegekből levonván a visszbiztosításokért fizetett díjakat 13 685 855 84 frankra rugott, mibe az első üzletév 1 934 453 86 frank díjai is be vannak számítva. A kamatszám 3 448 370 21 frankra rugott s a társaság évi bevételét 17 134 226 05 frankra emelte. A társaság a mult évben 6 124 323 23 frank életbiztosítási összeget fizetett ki. Kibazisítási és vegyes szerződésekre, melyek határideje lejárt 2 570 177 60 frkot fizetett ki, szerződések visszaváltására pedig 1 144 108 86 frkot fordított. A biztosítási alap 3 712 522 19 frkkal emelkedett. Az aktívák az üzletév végén 87 284 420 frkra rugtak. Ez összeállításnál a vételárral felvett értékek érték-többlete nem vétetett tekintetbe, mivel ezek az értékek nem realizáltak s így azonnali nyereség forrásnak sem voltak tekinthetők. Ez érték-többletnek nagy fontossága van, mert konzolidálja ama garanzálakat, melyeket a társaság nyújt. A társaság tőkebefektetései a következők: 1 621 957 50 frank angol állampapírokban, 1 661 437 39 frank az indiai és gyarmatok kormányának értékpapírjaiban, 16 millió 635 290 83 frank más államok értékpapírjaiban, 1 600 148 2 frank vasuti részvényekben, elsőbbségekben és biztosított értékekben, 25 466 510 52 frank vasuti és más kölcsönkötvényekben, 14 453 178 65 frank házbirtokokban, mihez a társaság bécsi és budapesti házai tartoznak, 12 042 488 86 frank jelzálogokban és 13 803 408 23 frank más biztosítékokban.

CSARNOK.

A budapesti általános kiállítás. *)

A ki az országos kiállítás területén manapság szertenez, arra e nagy nemzeti vállalat a levés legutolsó stádiumából kibontakozó óriási műbenyomását fogja tenni. Az első pillantás azonnal meggyőzi a szemlélőt arról, hogy itt nem lehet többé szó olyan alkotásról, a melynek talán még ninesenek végleg kiforrott formái, hanem igenis olyanról, a mely bizony és szép sikert jósolva törekszik a végbefejezés felé. Festőileg tarka és változatos az a kép, a melyet a kiállítás területe a rajta lévő száznál több épülettel és parkszerű virányával nyújt. Olyan az, mintha valamennyi kor építkezési stílyje találkat adott volna egymásnak e helyen. A kelet és a nyugot, a klaszikus és a barokkizés, a renaissance és byzancezi stíly formái mindmennyien képviselvék e telepen. A nagy iparpalota, a renaissance e gyönyörű remeke, immár teljesen elkészült és belsejében serényen folyik már a kiállítási tárgyak felállítása és berendezése. A tanszer-épület is be van már teljesen fejezve; impozáns méretű faépület ez, melynek homlokzatán szép graphitrajz díszleg: a böleselet és a meny-

*) Felhívjuk a kiállításra menni szándékozók figyelmét e közleményre Hasonló közlemények ezental rendszeresen fognak megjelenni — a kiállítás ideje alatt.

nyiségtan két góniusát ábrázolja e rajz, miket a tudományok segédszerszámai környékeznék: gyönyörű jelképezése e csarnok hivatásának. A csarnokban magában a paedagogia bő kinesei számtalan ládában vannak egymásra halmozva, várva a rendező kézre, mely remélhetőleg nem fog sokáig késni munkája megkezdésével. — A háziparcsarnokban már rendezik a szobafülkéket, a melyek a parasztlakások butorzatát és belső berendezését fogják nemzetiségek szerint beosztva feltüntetni. A látogató e fülkékben oly gazdag néprajzi gyűjteményt fog találni, a mely hazánk népszokásait minden könyvvel világosabban fogja előtte feltárni. — A mezőgazdasági csarnokban a maggyűjtemények csoportosítása már megkezdődött és mondhatjuk, hogy hazánk mezőgazdasága e csarnokban oly meglepő nagyszerűséggel lesz képviselve, mely alkalmas arra, hogy a külföld legnagyobb tiszteletet vivja ki mezőgazdánk számára. Egyébiránt már maga az épület előkelő stílyje és izleltes eszja is jelzi a mezőgazdaság fontosságát hazánkra nézve: a csarnok ugyanis egyike a világ legnagyobb és legszebb faépületeinek és egyuttal fényes bizonyítéka annak, hogy faanyagból is lehet monumentális épületet emelni. E csarnok közelében szép kis kertészet látható, mely a kiállítás legérdekesebb részleteihez számítható. Zichy Ferenc gróf és a királyi vizezlerképezde faiskolából kikerült gyümölcsfák láthatók benne, melyek nem bő termőképességök, sem gyümölesek sajátosságos volta miatt tűnnek fel, hanem saját alakjuk miatt, mely matematikai pontossággal a királyi pár nevének kezdőbetűit, hazánk eziméret stb. ábrázolja. Még érdekesebb látványt fog e kis kert telep nyújtani, ha majd a fákat üde és gazdag lombzat fogja elborítani. — A pénzügyminiszterium csarnokában rendezés alatt vannak már a szakcsoporthoz gyűjteményei, u. m.: a dohánytermelés, a bányászat és kohászat, a pénzverés gyűjteményes kiállításai; ugyanennyire haladt a munka már a közlekedésiügyi miniszterium pavillonjában is, amely a vasutak és folyamszabályozások szelvényeit és mintáit, továbbá a flumei kir. tengerészeti hatóság gyűjteményeit tartalmazza.

A horvát pavillon. — szép két emeletes épület, karesu toronnyal és szláv szabásu nyílt verendákkal — legközelebb fog elkészülni; Horvátország kulturális állapotának hű és kimerítő képét fogja benne a közönség feltalálni; 1200-nál több kiállító jelentkezett e csarnok számára, úgy, hogy az épületet jóval nagyobbra kell készíteni, mintsem eredetileg tervezve volt.

A Duna-gőzhajózási-társulat gőzhajóinak modelljeit, az ó-budai hajógyár készítményeit állítja ki egy külön pavillonban, a melynek tőszomszédságában látható a Ganz-féle vasöntőgyár csarnoka is: ez a csarnok esinos miniatürképe a Ganz-gyár budai épületének, a melyben a világezég a maga nagyhirű waggon-kerekeit és elektrotechnikai gyártmányait készíti.

A keleti pavillon byzancezi kupolával, farácszatával, szépen izezett oszlopsoraival a festői keletnek egy idevarázstolt töredékeként mutatkozik; csarnokaiban nagyban folyik már az egyes osztályok berendezése, különösen a szerb és a bolgár osztályé.

Ha még megemlítjük, hogy az erdészeti pavillon nagyhatásu fakéreg-burkolatával, a m. csarnok a maga gazdag majolikadiszitésével, a királyi pavillon és a hangversenyterem szintén teljesen elkészültek, úgy ezzel megközelítő képét adtuk a kiállítási terület mostani állapotának. A hivatott tényezők a megnyitás határidejének közeledtével kettőzött buzgóságot fejtenek ki, hogy a kiállítás a kellő időben egy minden ízében teljesen befejezett egészként adathassék át a közönség szemléletének.

Felelős szerkesztő: Hedry Bertalan.

Kiadótulajdonos: Haitsch Lajos.

NEM HIVATALOS RÉSZ.

00000000000000000000

Fisch- u. Gummiblasen

feinste und sicherste Vorsichtspräparate gegen alle Folgen, nur echte Pariser garantirt, pr. Dutzend à fl. 1, 2, 3, 4 und fl. 5. Feinste Pariser Vorsichts-Schwämmechen pr. Dzt. fl. 2, 3 und 4. Feinstes Damenpräservativ per Stück fl. 2. Vorzügl. Suspensionen pr. Stück fl. 1, 1.50, 2 u. 3 versendet disret sammt Gebrauchsanweisung Jul Reif, Specialist, Wein VI. Margarethenstrasse 7, Exporteur.

1004 50—5

00000000000000000000

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Eladó

170 darab anyajuh ugyanannyi báránnyal, továbbá 130 darab tavalyi.

Tudakozódhatni Fűzy Árpád földbirtokosnál Lemesen.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Egy nős

gazdatiszt

kerestetik.

Bővebb felvilágosítást nyerhet az „Eperjesi Lapok” kiadó hivatalában.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ki, a rozsz esőví kályhába oly nagy tüzet rakott, hogy a láng felcsapott a padlásra, az ott levő széna tüstént meggyuladt — s a szerencsétlenség készen volt. Ezen vigyázatlanság folytán leégett a koresma-épület, hozzátartozó két istálló s eszű, azonkívül még 3 gazdának a háza s istállója. Az összes kár mintegy 2400 frtot tesz.

A virágok színe. Linné azt mondja hogy a virágok ízet megjelöli azoknak színe. A sárga virágok íze keserű, a vöröseké éles-savanyú, a zöldeké alkalikus, lugsószerű, a halványárgáké határozatlan, a fehéreké túlságosan édes, a feketéké émelygést keltő. A sárgaszín általában a legközönségesebb, a fekete a legritkább virág-szín, a mely voltaképeni színét csak teljes kifejlődésekor éri el.

Nagy bátorság. A mostani postásikkasztó világban nem mindennapi bizalomról tesz tanúságot az a megtörtént eset, a melyet szemtanu állítása után elmondunk. Egy előkelő úr, a postásikkasztásokról beszédközben, védelmébe vette a magyar postát s állításának bebizonyítására fogadást ajánlott fel, mely el lett fogadva. Az illető négy ugyanis egy igen értékes drágaköves gyűrűt vásárolt s azt egy egyszerű 5 kros bélyeggel ellátott borítékba tette s a kassai postagazgatóság területén élő családtagjának nevére címmezve, egy levélsekénybe dobta. Megjegyzendő, hogy a borítékban a szó is rajta állott: „minta”. Denique a gyűrű Budapestnél címzett kezébe jutott s a postáink iránt rendületlen bizalommal viseltető négy megnyerte a fogadást.

Egy ember lerészegedvén. egy itteni koresmában elaludt. Midőn felébredt, magához szólítja a pinczért: „Mit fizetek?” — „Négy litert volt a felelet. — „Hogy, hogy?” — esodálkozók a kijózanodott vendég — „hiszen az én gyomromba csak három liter fér.” — Látom. Azért szállt a negyedik a fejébe, mert már nem fért a gyomrába válaszóla a pinczér.

Házasság Amerikában. Mind a ketten egy gyárból dolgoztak. A férfi a nőt s a nő a férfit csak úgy látásból ismerte. A férfinak nem volt kifogása a nő s a nőnek sem a férfit ellen. De a nő nem gondolt mindjárt a házasságra. A férfi, az igen. Egyszer meghívta a nőt egy kirándulásra. A nő el is ment. Ekkor a férfi rábeszélte, hogy menjen hozzá feleségül. A nő megtagadta. Ez vasárnap történt. Hétfőn a nő családjában nagy munka volt, de a nő a helyett, hogy ebben segített volna, esomagolt és így szólt anyjának: „Férjhez mentem. Férjemmel a vendéglőben fogunk lakni. Isten veled!” Es eltávozott. Egy hét mult. A férj féltékenykedni kezdett és feleségét a reggelinél arezul ütötte. Az asszony nem sirt és el sem ájult. Nyugodt maradt. De nem ment el a gyárba. Férje távozott. Midőn ebédre hazatért, a vendéglő előtt kocsesi állt. A bakon meglátta felesége bőröndjét és holmiját. Epp akkor lépett ki az asszony is. „Hová?” kérdezte a férj. „Haza anyámhoz”, viszonzá felesége. „Ki van fizetve a kocsis?” kérdezte a férj. „Nem volt a feleség válasza. A férj szó nélkül fizetett. — „Isten veled” tevé hozzá. — „Isten veled” felelé a nő és távozott. A férj idővesztéget nélkül ebédhez ült, mely pompásan ízlett neki. A nő szülei házába tért vissza s elégtűlt, vidám... Így esett nemrég Uticában, New-York államban, ottani lapok tanúsága szerint.

A miniszterium új tolonczszabályrendeletet küldött le a hatóságokhoz, mely azonnal életbe lép. Ez egy megyei szabályrendelet alkotását teszi szükségessé, mert végrehajtása, úgy mint van, sok nehézségekbe ütközik s mint közönségesen sok homályos passusa van, s a községi viszonyok figyelmen kívül hagyattak. Mindenesetre jobb mint semmi, hézagokat pótolni mindig lehet.

A kék szemek kiveszőben vannak, ha hirtel adunk Candolle Alfonz, híres arancia természetbuvárnak. Az ő jóvondolése szerint a kék szem rövid idő alatt ki fog veszni, különösen Európában, bár eddig e földrész északi részén kizárólag a kék szem volt az uralkodó. Candolle szerint csak kétféle szem van: fekete vagyis inkább barna és kék; mert a szürke és zöldes szemeket csak a kék elköresülésének tartja. Számos évi, nagy fáradsággal és különböző vidékeken gyűjtött statisztikai megfigyelések és jegyzetek után Candolle arra a

következtetésre jutott, hogy ha az apa és anya szeméi ugyanazon színűek, a gyermekeknek legalább 88%-ka a szülők szeméit örökli, 12%-nál elenben eltér a szem a szülőkétől, még pedig délszülék vagy valamely közeli rokon szeméi után indulva. Ha az apa szemé világos, az anyáé sötét, a gyermekek 53%-ka az apa szeméit örökli, 47%-a az anyáét. De bebizonyított tény Candolle szerint, hogy több sötét szemű leány és asszony van a föld kerekén, mint férfi: körülbelül 49:45 között az arány s így ha minden nemzedéknél 4%-kal növekszik a sötét szem, — idővel mindenesetre nagy súlyt fog nyerni s ha a kék szemű lányok következetesen nem kék szemű legényekhez mennek nőül, 100 év mulva nagy ritkaság lesz a kékszem.

A „The Gresham” életbiztosító társaság az 1884. évi június 30-án lejárt 36-ik üzletéről az 1884. évi december 11. tartott közgyűlésen felolvasott jelentés szerint a mult év üzleti eredménye igen kedvező volt, a mennyiben 7340 biztosítási ajánlat nyújtottat be 63 992 275 frank erejéig, melyek közül 6264 ajánlat 54 979 875 frank összegről elfogadtattat s a megfelelő kötvények kiállítottak. A díjösszegekből levonván a visszbiztosításokért fizetett díjakat 13 685 855 84 franka rugott, mibe az első üzletév 1 934 453 86 frank díjai is be vannak számítva. A kamatszám 3 448 370 21 franka rugott s a társaság évi bevételét 17 134 226 05 franka emelte. A társaság a mult évben 6 124 323 23 frank életbiztosítási összeget fizetett ki. Kibazási- és vegyes szerződésekre, melyek határideje lejárt 2 570 177 60 frkot fizetett ki, szerződések visszaváltására pedig 1 144 108 86 frkot fordított. A biztosítási alap 3 712 522 19 frkkal emelkedett. Az aktívák az üzletév végén 87 284 420 frkra rugtak. Ez összeállításnál a vételárral felvett értékek érték-többlete nem vétetett tekintetbe, mivel ezek az értékek nem realizáltak s így azonnali nyereség forrásnak sem voltak tekinthetők. Ez érték-többletnek nagy fontossága van, mert konzolidálja ama garanzákat, melyeket a társaság nyújt. A társaság tőkebefektetései a következők: 1 621 957 50 frank angol állampapírokban, 1 661 437 39 frank az indiai és gyarmatok kormányának értékpapírjaiban, 16 millió 635 290 83 frank más államok értékpapírjaiban, 1 600 148 2 frank vasuti részvényekben, elsőbbségekben és biztosított értékekben, 25 466 510 52 frank vasuti és más kölesönkötvényekben, 14 453 178 65 frank házbirtokokban, mihez a társaság bécsi és budapesti háza tartoznak, 12 042 488 86 frank jelzálogokban és 13 803 408 23 frank más biztosítékokban.

CSARNOK.

A budapesti általános kiállítás. *)

A ki az országos kiállítás területén manapság szertenez, arra e nagy nemzeti vállalat a levés legutolsó stádiumából kibontakozó óriási mű benyomását fogja tenni. Az első pillantás azonnal meggyőzi a szemlélőt arról, hogy itt nem lehet többé szó olyan alkotásról, a melynek talán még ninesenek végleg kiforrott formái, hanem igenis olyanról, a mely bizony és szép sikert jósolva törekszik a végbefejezés felé. Festőileg tarka és változatos az a kép, a melyet a kiállítás területe a rajta lévő száznál több épülettel és parkszerű virányival nyújt. Olyan az, mintha valamennyi kor építkezési stíljó találatát adott volna egymásnak e helyen. A kelet és a nyugot, a klaszikus és a barokizálás, a renaissance és byzancezi stíljó formái mindmennyien képviselvék e telepen. A nagy ipar-palota, a renaissance e gyönyörű remeke, immár teljesen elkészült és belsejében serényen folyik már a kiállítási tárgyak felállítása és berendezése. A tanszer-épület is be van már teljesen fejezve; impozáns méretű faépület ez, melynek homlokzatán szép graphitrajz díszleg: a bölselet és a meny-

*) Felhívjuk a kiállításra menni szándékozók figyelmét e közleményre Használó közlemények ezental rendszeresen fognak megjelenni — a kiállítás ideje alatt.

nyiségtan két géniuszt ábrázolja e rajz, miket a tudományok segédszereimai környékezeknek: gyönyörű jelképezése e csarnok hivatásának. A csarnokban magában a paedagogia bő kinesei számtalan ládában vannak egymásra halmozva, várva a rendező kézre, mely remélhetőleg nem fog sokáig késni munkája megkezdésével. — A házi ipar-csarnokban már rendezik a szobafülkéket, a melyek a parasztlakások butorzatát és belső berendezését fogják nemzetiségek szerint beosztva feltüntetni. A látogató e fülkékben oly gazdag néprajzi gyűjteményt fog találni, a mely hazánk népszokásait minden könyvvel világosabban fogja előtte feltárni. — A mezőgazdasági csarnokban a maggyűjtemények csoportosítása már megkezdődött és mondhatjuk, hogy hazánk mezőgazdasága e csarnokban oly meglepő nagyszerűséggel lesz képviselve, mely alkalmas arra, hogy a külföld legnagyobb tiszteletet vivja ki mezőgazdánk számára. Egyébiránt már maga az épület előkelő stíljó és izlesterjes eszija is jelzi a mezőgazdaság fontosságát hazánkra nézve; a csarnok ugyanis egyike a világ legnagyobb és legszebb faépületeinek és egyuttal fényes bizonyítéka annak, hogy faanyagból is lehet monumentális épületet emelni. E csarnok közelében szép kis kertészet látható, mely a kiállítás legérdekesebb részleteihez számítható. Zichy Ferencz gróf és a királyi vizezlerképezde faiskoláiból kikerült gyümölcsfák láthatók benne, melyek nem bő termőképességök, sem gyümölesek sajátosságok miatt tűnnek fel, hanem saját alakjuk miatt, mely matematikailag pontossággal a királyi pár nevének kezdőbetűit, hazánk eziméret stb. ábrázolja. Még érdekesebb látványt fog e kis kert telep nyújtani, ha majd a fakat üde és gazdag lombozat fogja elborítani. — A pénzügy-miniszterium csarnokában rendezés alatt vannak már a szakcsoporthoz gyűjteményei, u. m.: a dohánytermelés, a bányászat és kohászat, a pénzügyes gyűjteményes kiállításai; ugyanennyire haladt a munka már a közlekedésügyi miniszterium pavillonjában is, amely a vasutak és folyamszabályozások szelvényeit és mintáit, továbbá a fiemei kir. tengerészeti hatóság gyűjteményeit tartalmazza.

A horvát pavillon. — szép két emeletes épület, karesu toronnyal és szláv szabásu nyílt verendákkal — legközelebb fog elkészülni; Horvátország kulturális állapotának hű és kimerítő képét fogja benne a közönség feltalálni; 1200-nál több kiállító jelentkezett e csarnok számára, úgy, hogy az épületet jóval nagyobbra kell készíteni, mintsem eredetileg tervezve volt.

A Duna-gőzhajózási-társulat gőzhajóinak modelljeit, az ó-budai hajógyár készítményeit állítja ki egy külön pavillonban, a melynek tőszomszédságában látható a Ganz-féle vasöntőgyár csarnoka is; ez a csarnok esinos miniatürképe a Ganz-gyár budai épületének, a melyben a világezég a maga nagyhirű waggon-kerekeit és elektrotechnikai gyártmányait készíti.

A keleti pavillon byzancezi kupolával, farácszatával, szépen ivezett oszlopsoraival a festői keletnek egy idevarázsolott töredékeként mutatkozik; csarnokaiban nagyban folyik már az egyes osztályok berendezése, különösen a szerb és a bolgár osztályé.

Ha még megemlítjük, hogy az erdészeti pavillon nagyhatásu fakéreg-burkolatával, a m ücsarnok a maga gazdag majolikadiszitésével, a királyi pavillon és a hangversenyterem szintén teljesen elkészültek, úgy ezzel megközelítő képét adtuk a kiállítási terület mostani állapotának. A hivatott tényezők a megnyitás határidejének közeledtével kettőzött buzgóságát fejtenek ki, hogy a kiállítás a kellő időben egy minden ízében teljesen befejezett egészként adathassék át a közönség szemléletének.

Felelős szerkesztő: **Hedry Bertalan.**

Kiadótulajdonos: **Haitsch Lajos.**

NEM HIVATALOS RÉSZ.

00000000000000000000

Fisch- u. Gummiblasen

feinste und sicherste Vorsichtspräparate gegen alle Folgen, nur echte Pariser garantirt, pr. Dutzend à fl. 1, 2, 3, 4 und fl. 5. Feinste Pariser Vorsichts-Schwämmechen pr. Dzt. fl. 2, 3 und 4. Feinstes Damenpräservativ per Stück fl. 2. Vorzügl. Suspensionen pr. Stück fl. 1, 1.50, 2 u. 3 versendet diseret sammt Gebrauchsanweisung **Jul Reif, Specialist,** Wein VI. Margarethenstrasse 7, Exporteur.

1004 50—5

00000000000000000000

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Eladó

170 darab anyajuh ugyanannyi báránnyal, továbbá 130 darab tavalyi.

Tudakozódhatni Fűzy Árpád földbirtokosnál Lemesen.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Egy nős

gazdatiszt

kerestetik.

Bővebb felvilágosítást nyerhet az „Eperjesi Lapok” kiadó hivatalában.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Hölgyeink figyelmébe!

A negyed beálltával hölgyközönségünk figyelmébe ajánljuk a következő szaklapokat megrendelés végett.

I. „Magyar Háziasszony.”

Háztartási, gazdasági és szépirodalmi hetilap, a magyar gazdasszonyok országos egyletének hivatalos közlönye, mely már IV. évfolyamban van és nagy elterjedésnek örvend. Megjelenik minden vasárnap **Munka után** című ingyenes szépirodalmi melléklettel.

Előfizetési árak:

Egész évre 6 frt. Félévre 3 frt. Negyedévre 1 frt 50 kr.

Előfizetések legzélszerűbben postautalvánnyal a „Magyar Háziasszony” kiadóhivatalába, Budapest, Váci-körút 20. sz. a. intézendők.

II. „Magyar Gazdasszonyok Lapja.”

Háztartási, gazdasági és szépirodalmi lap.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én „Csöndes órák” című ingyenes szépirodalmi melléklettel.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt. Félévre 2 frt. Negyedévre 1 frt.

Előfizetések legzélszerűbben postautalvánnyal a „Magyar Gazdasszonyok Lapja” kiadóhivatalába, Budapest, Zoltán-utca 13. sz. a. intézendők.

Mindkét lapból levelező lapon való megkeresésre a kiadó-hivatalok ingyen és térmentre küldenek mutatószámokat.

Mindkét lapból még kaphatók f. évi teljes példányok. Előfizetések ezen két lap bármelyikére minden könyvkereskedésben és postahivatalnál is elfogadjatnak.

A „Magyar Háziasszony” vagy a „Magyar Gazdasszonyok Lapja” jaratásával minden magyar nő, gazdasszony sokat nyer. E hetilapok mindegyikében a nők hivatását és munkakörét teljesen átoléő oly sok és változatos cikkek és közlemények jelennek meg, többnyire női kezek által írva s a mellett szórakoztató közleményekkel annyira el van látva, hogy az előfizetési árt nem sajnálhatja reá egy nő sem, a ki ismeretkört szélesíteni és munkakörében tapasztalatait gazdagítani óhajtja. 50 4—5

Arjegyzék.

Bécsi tormás kolbász naponta friss	. 1 pár frt	—12
Pesti " " " " " " " "	. 1 " " "	— 5
Párizsi " " " " " " " "	. 1 kiló	1.10
Debreczeni " " " " " " " "	. 1 " " "	1.25
Györi füstölt " " " " " " " "	. 1 drb	—10
Kassai vagy Prágai sódar nyers	. 1 kiló	1.25
" " " " " " " " " " " " " "	. 1 " " " " " " " " " " " " " "	2.80
Füstölt marhahus " " " " " " " "	. 1 " " "	1.35
Marhanyelv füstölt, nyers vagy főzve	. 1 drb	1.60
Szalámi magyar v. veronai	. 1 kiló	2.50
Krakói kolbász " " " " " " " "	. 1 " " "	1.60
Pörkölt szalona " " " " " " " "	. 1 " " "	1.25
Rózsa paprika 1/4, 1/2, 1/1, kiló dobozban	. 1 " " "	2.—
Tarhonya " " " " " " " "	. 5 " " "	2.50
Maccaroni " " " " " " " "	. 5 " " "	3.—
Gardinette 1 láda " " " " " " " "	. 5 " " "	10.—
Caviar friss dobozban " " " " " " " "	. 1/2 " " "	2.—
Ajoka sós genuai " " " " " " " "	. 1 " " "	2.—
Sardiniai orosz páczolt " " " " " " " "	. 1 hordo.	2.50
" " " " " " " " " " " " " " " " " "	. 1/4 doboz.	—40
Ementhali sajt legfinomabb " " " " " " " "	. 1 kiló	1.50
Groyi " " " " " " " " " " " " " "	. 1 " " "	1.—
Gorgonzola " " " " " " " " " " " " " "	. 1 " " "	1.60
Roquefort " " " " " " " " " " " " " "	. 1 " " "	3.—
Parmai régi olasz sajt " " " " " " " "	. 1 " " "	2.20
Imperial valódi " " " " " " " "	. 12 darab . 1 láda	2.40

922 20—19

Megrendelhető: Plesch H. kereskedésben Budapesten.

BERGER gyógyszerészeti

Thea-szappanja

orvosi szaktekintélyek által ajánlja Európa legtöbb államaiban, fényes eredménnyel mindennemű

kiütések

ellen bár mi helyen, továbbá krónikus, fejkorpafoltok, senvedék (vagy köznyelven rüh) ótvár, pattogások ellen ép úgy mint veresország, fagyosság, lábizzadás, fej-, szakáll-varak ellen használható. A Berger-féle gyógyszerészeti szappanban 40% növénygyógyászati anyag van és nagyon különbözik mindenféle thea-szappantól, melyek a kereskedésekben találhatók. — Tévedések és hamisítások elkerülése végett határozottan a Berger thea-szappan kéréndő s figyelni kell az ismert védjegyre.

Berger gyógy-kénszappanja

ugyan így alkalmazható, s ha ez inkább tetszendők, akkor tessék a Berger-féle kén-szappant követelni, melyek a külföldi utazatok hatásától esodásan különböznek.

Mint gyöngébb thea-nemek, melyek hivatalosan minden tisztátalan részt, bőr- és fejkötegeket, úgy gyermekeknek mint nőknek és meglett egyéneknek, ezen keverékkel való marással s az ajánlott szappannal naponta használva, biztos tisztulás jöhet elő.

Berger-féle Glicerin thea-szappan,

darabként 35 kr. az utasítással együtt. Gyár- és rak-hely G. Hell, Troppan. A bécsi gyógyszerészeti kiállításán a legnagyobb elismeréssel tüntetett ki 1873-ban

Raktár Eperjesen: Schmidt gyógyszerésznél.

1005 12—5

Az első osztrák

Ajtó-, ablak- és szobatalaj-gyári társaság

Bécsben, IV., Heumühlgasse 13. Alap. 1817-ben.

Markert M. vezetése alatt

ajánlja nagy árúraktárát, melyben kész ajtók és ablakok bezárolag kapesokkal, ugyszintén puha hajótalajok s tölgyfából amerikai fries- és parquettalajok.

A gyár szárazfa-anyagjának nagy raktára által, mint szintén kész áruinak nagy készlete következtében ama helyzetben van, hogy minden szükségletet fentvezett árukból a legrövidebb idő alatt teljesíthet.

A gyár vállalkozik portálék előállítására, kaszárnyák, kórházak, iskolák, irodák stb. stb. berendezésére is, nemkülönbön mindeféle, gépekkel előállítható faművek elkészítésére, adott rajzok és minták után, kivéve a házbutorokat.

1016 12—1

Wichtig für jeden Nervenleidenden.

Nur vermittelt **Elektricität** läst sich ein Nervenleiden gründlich beseitigen. Meine neuen **Inductions-Apparate** (Elektrisir-Maschinen), von jedem Laien leicht zu handhaben, sollten in keiner Familie fehlen. Gicht, Rheumatismus, Schwächezustände, Zahn- und rheumatische Kopfschmerzen, überhaupt jedes Nervenleiden wird durch meinen **Inductions-Apparat** geheilt. Preis eines kompletten Apparates mit ausführlicher Gebrauchsanweisung fl. 8.—. Einzig und allein bei mir direct zu beziehen.

Dr. F. Beeck, Triest, 2 Via Poudares 2.

1001 25—6

A LEGJOBB CZIGARETTA-PAPIR

LE HOUBLON

francia gyártmány. Cawley és Henry-től Párizsban. Utánzókatól mindenki óvatik.

A cigarettapapír csak akkor valódi, ha minden egyes lap LE HOUBLON bélyeggel és mindenik boríték az alatt álló védjeggyel és aláírással el van látva.

Fac-Simile de l'Etiquette 17 Rue Bréger à PARIS.

Nach AMERIKA

am besten und billigsten durch **ARNOLD REIF**, Wien I., Pestalozziggasse No. 1, ältester Firma dieser Branche. 50—19 Auskunft und Prospekte umsonst.

Tenyészjuh-eladás.

Somoson (Sárosmegyében) mindennemű s minden nap látható

1500 darab egynyiratu középfinom juh április 15-ig eladó.

Bővebb felvilágosítással szolgál posta útján **Mandel Pál** Székeskeresztur (u. p. Gálszécs) és **Roth Salamon Nagy-Csebb** (u. p. Zemplén-Buttka).

1018 —1